

วันแรกเป็นวันปฐมนิเทศนักศึกษาซึ่งได้พบอาจารย์และรุ่นพี่ ทุกคนแนะนำตัวเองเพื่อทำความรู้จักกัน อาจารย์แนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรและอาจารย์ก็กล่าวต้อนรับนักศึกษาใหม่ทุกคนและมีประโยคหนึ่งที่อาจารย์พูดว่าหลักสูตรของเรายังไม่มีใครจบเลย ทำให้เกิดความรู้สึกที่สะกิดใจเป็นอย่างมากและเกิดเป็นคำถามขึ้นในใจว่า “ฉันจะรอดไหม? ฉันจะจบไหม?” ซึ่งเป็นคำถามที่อยู่ในใจตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา และจากการสอบถามคนหลายคนที่เคยเรียนและกำลังเรียนอยู่ได้ข้อมูลตรงกันว่า มาเรียน ป. โท ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจะเรียนจบยากซึ่งจะต้องใช้เวลาในการศึกษามากกว่าเวลาปกติคือมากกว่าสองปีขึ้นไป ซึ่งข้อมูลนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในสมองตั้งแต่วันแรก ๆ ที่ได้ก้าวเข้ามาศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แต่ตัวข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้ยึดถือเป็นอุปสรรคที่จะทำให้ท้อหรือว่าเดินหันหลังกลับไป คิดเพียงแต่ว่าต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการศึกษา จึงตั้งเป้ากับตัวเองว่าจะทำให้ดีที่สุดก็พอ

เริ่มแรกข้าพเจ้าได้ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่สอบเข้าได้จากข้อมูลในเว็บเพจของมหาวิทยาลัยว่ามีวิชาอะไรบ้างที่จะต้องเรียนและเปิดดูคำอธิบายรายวิชาทำให้ทราบเนื้อหาคร่าว ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมตัวก่อนเรียน ในชั้นปีที่ 1 เทอมที่ 1 ได้เรียนรายวิชาตามหลักสูตรในวันเสาร์และอาทิตย์ โดยในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ก็ทำงานตามปกติ 8.00-16.00 น. ในช่วงหลังเลิกงานข้าพเจ้าจะทำธุระต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จในแต่ละวัน และในเวลา 20.00 น. จะเป็นเวลาที่ให้สำหรับการเรียนเพื่อเตรียมตัวก่อนเรียนและทบทวนเนื้อหาหลังเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จ ซึ่งจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 1 ชั่วโมงของแต่ละวัน ข้าพเจ้าจะชอบอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรืออีบุ๊กหรือสืบค้นโดยโปรแกรมค้นหาโดยใช้คำหลักที่ต้องการและอ่านบนจอคอมพิวเตอร์ ถ้าข้อมูลใดที่มีเนื้อหาดีและคิดว่าน่าจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ก็จะบันทึกไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยจะจัดแยกประเภทในแต่ละเรื่องไว้ในแต่ละโฟลเดอร์ ในเทอมแรกนี้ได้ตั้งคำถามกับตัวเองว่าถนัดในเรื่องใดมากที่สุดเพื่อจะใช้สำหรับทำวิทยานิพนธ์และได้เริ่มสืบค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและหาหนังสือเก็บเอาไว้ให้มากที่สุด ในเทอมที่ 2 ก็ปฏิบัติตัวเหมือนกับเทอมแรกแต่ในเทอมนี้ทางสาขาได้มีการสอนวิชาสำหรับการทำวิจัยทำให้ข้าพเจ้าได้เริ่มเขียนโครงร่างงานวิจัยที่คิดเอาไว้โดยใช้รูปแบบตามคู่มือวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยซึ่งข้าพเจ้าได้ดาวน์โหลดเอาไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเปิดอ่านเพื่อใช้อ้างอิงทุกครั้งที่เขียน ข้าพเจ้าจะหางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเรื่องที่จะทำโดยอ่านเพื่อใช้เป็นแนวทางและเป็นแบบอย่างในการเขียนงานวิจัย ถึงแม้โครงร่างที่เขียนในเทอมนี้จะใช้เป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์ไม่ได้แต่ก็ทำให้รู้ว่าการได้ลงมือเขียนด้วยตัวเองทำให้เราได้ฝึกและเรียนรู้ขั้นตอนในการเขียนโครงร่างงานวิจัยทำให้ได้รูปแบบที่ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย และข้าพเจ้าได้มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์หลายท่านและได้ข้อมูลว่าอาจารย์แต่ละท่านมีความชำนาญในเรื่องใด เพราะนี่คือข้อมูลที่สำคัญที่สุดที่เราจะใช้สำหรับทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ถนัดหรือมีความรู้ดีในเรื่องหรือสาขาที่เราจะ

ทำ ในเทอมนี้ข้าพเจ้าได้เป้าหมายว่าจะต้องทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ท่านใด ในเทอมที่ 3 ข้าพเจ้าได้รวบรวมหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ และได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยเล่าแนวคิดในหัวข้อที่จะทำว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร และข้าพเจ้าเริ่มเปลี่ยนแปลงเวลาที่ใช้สำหรับการเรียนมากขึ้น ในวันที่มาเรียน วันเสาร์-อาทิตย์ปกติจะมาเรียนตามตารางเรียนแล้วก็กลับหลังจากที่เรียนเสร็จ แต่ในเทอมนี้จะมาแต่เช้าหรือเร็วกว่าปกติเพื่อหาข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเก็บไว้ให้มากที่สุด และในวันปกติจะใช้เวลาเพิ่มเป็น 2 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย ตอนนี้เริ่มจะเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ 3 บท ข้าพเจ้าจะมีคู่มือวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยติดตัวไว้เสมอเพื่อใช้ในการอ้างอิงและเป็นรูปแบบในการเขียนและดาวน์โหลดวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญมากถึงแม้บางเล่มจะเป็นเรื่องที่ไม่สัมพันธ์กับงานวิจัยของเราแต่ก็ใช้เป็นแนวทางว่าจะต้องเขียนอย่างไร เช่น การเกริ่นนำเข้าสู่เนื้อหา โครงสร้างและรูปแบบของการเขียน ในตอนนี้ในใจคิดว่าจะเสนอหัวข้อและสอบโครงร่างในชั้นปีที่ 2 เทอมที่ 1 ซึ่งความรู้สึกส่วนตัวคิดว่าหัวข้อและโครงร่างเป็นเรื่องที่คู่กันควรทำให้ต่อเนื่องในเวลาใกล้เคียงกัน และขณะเดียวกันข้าพเจ้าได้หาข้อมูลโดยสอบถามรุ่นพี่และคนรู้จักที่ผ่านการอนุมัติหัวข้อหรือสอบโครงร่างไปแล้วเพื่อศึกษาขั้นตอนและเป็นแนวทางในการเตรียมให้พร้อมที่จะดำเนินการต่อไป โดยเฉพาะหากมีการสอบโครงร่างของรุ่นพี่หรือคนอื่น ๆ เราควรจะเข้าไปดูและสังเกตการณ์เพื่อจะได้รับความรู้ประสบการณ์และซึมซับบรรยากาศ เมื่อข้าพเจ้าขึ้นมาในชั้นปีที่ 2 เทอมที่ 1 ข้าพเจ้าได้ลงทะเบียนหัวข้อวิทยานิพนธ์และโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจดู และได้ทำการปรับปรุงและแก้ไขจนเป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย การติดต่อกับอาจารย์ควรจะต้องมีความต่อเนื่องโดยข้าพเจ้าได้ติดต่อพูดคุยโดยตรงกับอาจารย์ติดต่อทางโทรศัพท์ และทางอีเมลซึ่งแต่ละวิธีก็ขึ้นอยู่กับโอกาสที่เหมาะสม ในเทอมนี้ข้าพเจ้าเพิ่มเวลาที่ใช้สำหรับการเรียนคือ 19.00-23.00 น. ของทุกวันเพื่อเขียนโครงร่างให้แล้วเสร็จและวางแผนออกแบบการดำเนินการเพื่อให้ได้ผลการวิจัยรวมทั้งหาสถานที่ที่จะจัดประชุมเพื่อนำเสนองานวิจัย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการดูปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อจะได้วางแผนและดำเนินการต่าง ๆ ให้ตรงตามเวลาที่กำหนด ข้าพเจ้าได้ยื่นเสนอหัวข้อและได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และได้สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์หลังจากที่โครงร่างผ่านแล้วได้ดำเนินการและได้ผลการวิจัยในเวลาต่อมา ทุกขั้นตอนข้าพเจ้าได้มีการสื่อสารกับอาจารย์ที่ปรึกษาตลอดเพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจร่วมกัน รวมทั้งทราบปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขได้หลังจากที่ได้ผลการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงทำการสรุปผลและได้เขียนบทความส่งไปเพื่อนำเสนองานวิจัยในงานประชุมวิชาการ ในเทอมที่ 2 ของชั้นปีที่ 2 ข้าพเจ้าได้การตอบรับให้นำเสนองานวิจัย หลังจากที่ผ่านมาการนำเสนองานวิจัยแล้วข้าพเจ้าได้เขียนวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งใช้คู่มือวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยและวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยซึ่งสามารถ

ดาวนโหลตได้จากเว็บเพจของมหาวิทยาลัยโดยข้าพเจ้าจะดาวนโหลตตอนมาเรียนที่มหาวิทยาลัย หลังจากส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและทำการแก้ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงขึ้นสอบวิทยานิพนธ์และผ่านในที่สุด

และแล้วช่วงเวลาที่รอคอยก็มาถึงคือเรียนครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรและรูปเล่มวิทยานิพนธ์ก็แล้วเสร็จซึ่งใช้เวลาทั้งหมด 5 เทอม หรือพูดอีกอย่างคือเรียนจบก่อนกำหนดซึ่งตามความเป็นจริงหลักสูตรเขียนไว้ 6 เทอม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความไม่แน่ใจว่า ตามหลักสูตรมีกำหนดไว้ 6 เทอม และเหลืออีก 1 เทอมจะทำอย่างไร จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าบำรุงการศึกษาให้ครบหรือเปล่า แต่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้แจ้งให้ทราบแล้วว่าสามารถอนุมัติให้จบได้และไม่ต้องจ่ายค่าบำรุงการศึกษาในอีกเทอมที่เหลือ ซึ่งทางตัวข้าพเจ้าเองก็ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงกับทางมหาวิทยาลัยที่มอบความรู้และสิ่งดี ๆ ให้ และข้าพเจ้าจะนำความรู้และคุณธรรมไปสร้างประโยชน์และแจกจ่ายแก่บุคคลที่จะมารับความรู้ต่อไป ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าได้รับคำสอนจากอาจารย์ที่ปรึกษาและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับคำสอนนี้คือ การทำวิทยานิพนธ์เราจะต้องเขียนหรือพิมพ์ด้วยตัวเราเอง และความรู้ที่อาจารย์สอนไม่ต้องมาตอบแทนกับตัวอาจารย์ขอให้แจกจ่ายให้กับคนอื่นต่อไปก็ถือเป็นการตอบแทนที่ดีที่สุดแล้ว

บุญเสริม เนยสูงเนิน

รหัส 54D0204113

สาขาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา